

A Gázai övezet jövőjével kapcsolatos forgatókönyvek

CSICSMANN LÁSZLÓ & ARONSON LILLIAN ZSÓFIA

MKI Nézőpont

A Magyar Külügyi Intézet rendszeres kiadványa.

Kiadó:

© Magyar Külügyi Intézet, 2025.

Szerző(k):

Csicsmann László

Aronson Lillian Zsófia

Lektorálta:

Vass Ágnes

Korábbi kiadványainkat megtekintheti az [Intézet weboldalán](#).

A borítókép forrása: Shutterstock

2025. szeptember 24.

Csicsmann László, vezető kutató, MKI**Aronson Lillian Zsófia**, kutatási asszisztens, MKI

A GÁZAI ÖVEZET JÖVŐJÉVEL KAPCSOLATOS FORGATÓKÖNYVEK

Gázaváros 2025 augusztusában kezdődő ostromával idő kérdése, hogy a gázai övezet teljes izraeli katonai ellenőrzés alá kerüljön. Az elemzés célja a háború utáni rendezésre vonatkozó lehetséges forgatókönyvek bemutatása.

Ezek a következők:

1. A Donald Trump amerikai elnök által javasolt „gázai Riviéra” terv;
2. Jaír Lapid javaslata, amely szerint az övezet Egyiptom szuverenitása alá kerülne;
3. Az Arab Liga rendkívüli ülészakán elfogadott egyiptomi javaslat;
4. Palesztin civil kormányzás izraeli katonai kontroll mellett;
5. A kétállamos megoldás (a Gázai övezet az önálló palesztin állam részévé válna);
6. A gázai övezet izraeli annexiójának javaslata (Smotrich terve);
7. Elhúzódó háború a Hamással (a Gázai övezet jelentős hányada izraeli katonai ellenőrzés alá kerül).

HOL TARTUNK MOST?

Izrael 2025. augusztus 20-án megkezdte a lassan kétéves évfordulójához közeledő gázai háború várhatóan utolsó szakaszát, [Gázaváros ostromát](#), amellyel teljes katonai ellenőrzés alá kerülhet a mintegy kétmillió lakosnak otthont adó Gázai övezet. Az Egyesült Államok és Izrael azután lépett ki a dohai közvetítő tárgyalásokból, hogy azok a felek véleménye szerint nem vezettek sehová, ugyanis a Hamász újabb követelésekkel állt elő. Izrael 2025. június óta fokozta a Hamász elleni katonai fellépését, és a Netanjahu-

kormány világossá tette, hogy nem érdekelt egy átmeneti fegyvernyugvásban, hanem egy átfogó rendezést szeretne elérni, amelynek része, hogy a Hamász feltétel nélkül adja át a még életben lévő 20 izraeli túszt, illetve 30 holttestet, valamint mondjon le a hatalomról, a vezetés hagyja el a Gázai övezetet és az újjáépítés előtt valósuljon meg a lakosság demilitarizációja. A Hamász augusztus végén – részben az izraeli katonai offenzíva, illetve az arab államok és a nemzetközi közösség nyomásának hatására – [jelezte](#), hogy mégis hajlandó elfogadni a Steve Witkoff, amerikai különmegbízott 60 napos javaslatát, amely azonban már nem érdemi tárgyalási alap a megváltozott stratégiai körülmények miatt.

Donald Trump amerikai elnök 2025 szeptemberében [ultimátumot adott a Hamásznak](#), hogy az fogadja el az általa újonnan előterjesztett tűzszüneti javaslatot, amelynek részletei nem ismertek. Miközben a Hamász vezetése Dohában ülésezett és éppen az amerikai javaslatot vitatta meg, Izrael ballisztikus rakétákkal kísérelte meg likvidálni a mozgalom tagjait. A támadás ismételten Izrael katonai fölényéről tanúskodott – a ballisztikus rakétákat a Vörös-tengeren izraeli vadászgépek lőtték ki, és hogy elkerüljék a szaúdi légtérrel, a röppályája a világűrön keresztül vezetett a katari fővárosba. A támadásban szerepet játszhatott az egy nappal korábban, szeptember 8-án történt jeruzsálemi incidens (Ramot Junction), amely hat izraeli halálos áldozatot követelt. Izrael csalódott a béketárgyalásokban és katonailag elszánt, hogy a Hamász tagjait az országon kívül is likvidálja. Arab nézőpont szerint azonban a katonai akció célja a Trump-féle diplomáciai erőfeszítések sabotálása volt, illetve a szárazföldi offenzíva elindítása, amelyre szeptember 15-én került sor. A katari akció véget vetett a tűzszünet esélyeinek, és jelentős feszültségeket hozott az amerikai-izraeli, illetve az izraeli-Öböl Menti Együttműködési Tanács kapcsolatokban is.

Gázaváros ostroma tovább élte a nemzetközi közösség megosztottságát a gázai kérdésben. Az ENSZ Biztonsági Tanács 14 állama 2025. augusztus 27-én – az Egyesült Államok kivételével – [egy nyilatkozatot fogadott el](#), amelyben ember által előidézett válságnak nevezte a Gázai övezetben jelentkező humanitárius krízist, a Hamászt felszólította hogy feltétel nélkül adja át a túszoikat és tegye le a fegyvert, valamint megerősítette, hogy

az éhezés fegyverként való használata ellentétes a nemzetközi joggal. Miközben Izrael május óta lehetővé teszi a segélyszállítmányoknak a Gázai övezetbe való bejutását, [az ENSZ legfrissebb, augusztus 27-i statisztikái szerint](#) 641000 lakos az éhezés legmagasabbnak számított ötödik szintjét jelentő katasztrófa-helyzet állapotában van. A statisztikák azonban a Hamásztól származnak, és vélhetően nem veszik figyelembe a megnövekedett segélyszállítmányokat, ugyanakkor kétségtelen tény, hogy a Gázai övezet lakossága súlyos humanitárius helyzettel néz szembe. A több mint 50000 halálos áldozat 83 százaléka – [az Izraeli Védelmi Erők statisztikái szerint](#) – civil lakos. Mindezek a tényezők jól mutatják, hogy a konfliktus kimenetele továbbra is bizonytalan, és több lehetséges jövőbeli forgatókönyv is felvázolható.

1. DONALD TRUMP AMERIKAI ELNÖK GÁZÁVAL KAPCSOLATOS TERVE (GÁZAI RIVIÉRA KONCEPCIÓJA)

Benjamin Netanjahu izraeli miniszterelnök idén februárban a Fehér Házban tett látogatásán jelentette be Trump elnök azt a tervet, amelyet 2024 februárjában az amerikai elnöke veje, Jared Kushner már előzőleg említett. A javaslat értelmében a Gázai övezet 10 éven át amerikai gondnokság alá kerülne, a civil lakosságot az újjáépítés idejére Egyiptomba és Jordániába deportálnák. Tíz év alatt mintegy 50 millió tonna, lakóépületek és alagutak megsemmisítéséből származó törmeléktől tisztítanak meg egy Budapestenél kisebb területet. A javaslat részleteit Tony Blair volt brit miniszterelnök augusztusi [Fehér Házban tett látogatását pontosították](#): a Gázai övezet lakosai 5000 amerikai dollár, egy évnyi élelmiszer és négy évre kifizetett lakbér támogatás fejében ideiglenesen és önkéntesen elhagyják a Gázai övezetet, ahol az a nemrégiben létrehozott Gaza Humanitarian Fund fogja a „második Dubájként” is emlegetett Gázai övezetet újjáépíteni 400 milliárd amerikai dollár tőkéből. A terv a GREAT (Gaza Reconstitution, Economic Acceleration and Transformation) elnevezést kapta, és azzal számol, hogy az Öbölmenti Együttműködési Tanács (Gulf Cooperation Council) tagállamai, de mindenekelőtt Szaúd-Arábia és az Egyesült Arab Emírségek

részt vállalnak az újjáépítésben. [A GREAT terve összhangban van](#) a 2023 szeptemberében, a G20 csúcstalálkozóján bejelentett IMEC (India Middle East Europe Economic Corridor) kezdeményezéssel is, vagyis biztosítaná a politikai stabilitást az útvonal ezen szakaszán.

Egyiptom és Jordánia mellett az arab államok elutasították a tervet, [II. Abdullah jordán király](#) egyenesen a monarchiára leselkedő „egzisztenciális veszélynek” nevezte a javaslatot. Szaúd-Arábia ugyancsak ellenzi a tervet, és azt követeli, hogy a palesztin állam létrehozása mellett kerüljön sor az újjáépítésre. Az Egyesült Arab Emírségek azonban annak ellenére, hogy kritikus Izraellel, [februárban azt fogalmazta meg](#), hogy nincs alternatívája az amerikai javaslatnak, ugyanakkor később jelezték, hogy a kényszerített kitelepítést ellenzik. A terv ideiglenes és önkéntes kitelepítéssel számol, azonban kétséges, hogy a Gázai övezet lakosai hajlandók-e elhagyni a területet, és nem utolsósorban az is problematikus, hogy a palesztin ellenállás katonailag le lehet győzni.

2. JAÍR LAPID TERVE: GÁZA EGYIPTOM SZUVERENITÁSA ALÁ KERÜL

Februárban Jaír Lapid, korábbi izraeli miniszterelnök, jelenlegi ellenzéki vezető hivatalos washingtoni látogatása során [mutatta be saját Gáza jövőjére vonatkozó tervét](#). Hangsúlyozta, hogy elképzelése nem ellentmond, hanem kiegészíti Trump korábbi javaslatát. Terve alapján Egyiptom nyolc évre vállalná Gáza irányítását, amely időszak akár 15 évre is meghosszabbítható lenne. A tervezet alapján egyiptomi katonák, valamint Öböl-menti államok csapatai állomásoznának Gázában, miközben megerősítenék a Palesztin Hatóságot, amely később átvehetné az irányítást. A felvetésnek van történelmi előzménye, mivel a Gázai övezet az Arab Liga támogatásával [egyiptomi fennhatóság alatt volt 1948 és 1956 között](#).

Cserébe rendeznék Egyiptom külső adósságát, amely lehetőséget teremtené a súlyos gazdasági problémákkal küzdő ország stabilizálására. Az egyiptomi gazdaságot a [rossz tervezési politikák](#), különösen a túlzott külföldi eladósodás mellett a 2023 októbere óta zajló gázai háború és

a húszik hajózási útvonalak elleni támadásai is súlyosan érintették, mivel [visszavetették mind a turizmust, mind a Szuezen áthaladó kereskedelmet](#). A rendezés nemcsak az egyiptomiaknak jelentene fellendülést és csökkenést a [növekvő migrációs nyomást](#), hanem hozzájárulna a jelenlegi rendszer stabilitásához is, amely Izrael, valamint a Nyugat egyik kulcsfontosságú szövetségese. Egy esetleges összeomlás ugyanis az egész világ számára súlyos következményekkel járna, tekintettel Egyiptom stratégiai elhelyezkedésére és a Szuezi-csatorna feletti ellenőrzésére, amelyen keresztül [a világkereskedelem 12–15 százaléka bonyolódott](#) – legalábbis a háború kitöréséig.

Mindezek ellenére a terv központi szereplőjének szánt Egyiptom [elutasította Lapid javaslatát](#), arra hivatkozva, hogy az ellentétes a palesztin állam létrehozásának szükségességére vonatkozó egyiptomi állásponttal. A visszautasítás mögött több tényező áll, de a legfontosabb a nemzetbiztonság: Kairó számára rendkívüli kockázatot jelentene, ha a gázai fegyveres csoportokkal kerülne közvetlen szemben állásba, mivel azok Izrael végrehajtójaként tekintenének rá. A belpolitikai megfontolások is lényegesek: egy [tavalyi közvélemény-kutatás](#) szerint az egyiptomi lakosság mintegy 75 százaléka pozitívan ítéli meg a Hamászt. A terv további akadályokba is ütközik: Benjamin Netanjahu izraeli miniszterelnök már korábban kijelentette, hogy [nem engedi a Palesztin Hatóság visszatérését](#) Gázába, míg a Hamász [elutasít minden olyan javaslatot, amely külföldi csapatok jelenlétét irányozza elő](#).

3. AZ ARAB LIGA RENDKÍVÜLI CSÚCSTALÁLKOZÓJÁN EGYIPTOM KEZDEMÉNYEZÉSÉRE ELFOGADOTT JAVASLAT

Eközben Egyiptom is előállt saját javaslatával, amelyet idén márciusban, a [Kairóban tartott rendkívüli Arab Liga-csúcson](#) terjesztett elő, s amelyet az arab vezetők is támogattak. Az [53 milliárd dolláros terv](#) – amelyet nemzetközi forrásokból, köztük ENSZ-finanszírozásból és magánszektorbeli befektetésekből fedeznének – éles ellentétben áll Trump „Arab Riviéra” elképzelésével vagy Lapid egyiptomi felügyeletet szorgalmazó javaslatával. A terv három fő szakaszból áll. Az első, mintegy hat hónapig tartó fázis-

ban a Gázai övezet irányítását a Palesztin Hatóság alá tartozó technokrata bizottság venné át, miközben 200 ezer ideiglenes lakóegységet húznának fel, és 60 ezer épületet állítanának helyre. A következő két fázis együttesen négy-öt évig tartana. A második fázisban legalább 400 ezer állandó lakóház épülne, helyreállítanák az alapvető közszolgáltatásokat (vízellátás, hulladékkezelés, távközlés stb.), továbbá létrehoznának egy ipari övezetet, halászati és kereskedelmi kikötőt és repülőteret. A harmadik szakaszban egy technokrata bizottság felügyelné a humanitárius segélyezést és a kormányzati folyamatokat, és ha a körülmények lehetővé teszik, választásokat is tartanának. A biztonsági dimenziót tekintve Egyiptom és Jordánia vállalta, hogy kiképezi és Gázába vezényli a palesztin rendőrséget, emellett a két ország közösen szólította fel az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy mérlegelje egy békefenntartó misszió mandátumát, amely a kormányzás felügyeletét biztosítaná a teljes újjáépítés lezárultáig.

A tervet azonban az Egyesült Államok és Izrael **gyorsan elutasította**; Netanjahu úgy fogalmazott, hogy az „nem veszi figyelembe a 2023. október 7-i események utáni realitásokat, és továbbra is elavult szemlélethez ragaszkodik.” Bár a Hamász üdvözölte a kezdeményezést, kérdéses, mennyiben maradna fenn a támogatása abban az esetben, ha ténylegesen visszatérne a Palesztin Hatóság, tekintettel a **2007-es Hamász–Fatah-válság** és az ebből fakadó Gázát Ciszjordániától (másnéven Nyugati Parttól) elválasztó megosztottság örökségére. Egy ENSZ-békefenntartó misszió létrejöttének esélyei jelenleg szintén csekélyek, mivel az ilyen műveletek nem büszkélkedhetnek erős múlttal, és egy esetleges mandátumot nagy valószínűséggel – leginkább az Egyesült Államok – megvétőzna a Biztonsági Tanácsban.

4. IZRAELI BIZTONSÁGI FELÜGYELET ALATT ÁLLÓ HELYI KÖZIGAZGATÁS

Augusztus elején az izraeli miniszterelnöki hivatal **közleményt adott ki**, amelyben bejelentette, hogy az Izraeli Védelmi Erők felkészülnek Gáza városának ellenőrzésére, valamint öt alapelvet rögzített a háború lezárására, köztük az izraeli biztonsági felügyelet és egy olyan polgári adminisztráció

létrehozása, amely sem a Hamászhoz, sem a Palesztin Hatósághoz nem köthető. Azonban – akárcsak a korábbi hasonló nyilatkozatok – ez is meglehetősen homályos. Netanjahu [a Fox Newsnak nyilatkozva „nem ellenséges arab erőkről” beszélt](#), amelyekből ez az irányító testület állna össze, de ennek pontos jelentése továbbra sem világos. A gyakorlatban ugyanis egyrészt rendkívül nehéz különválasztani a gázai civileket a Hamásztól, másrészt az arab országok elutasítják az irányítást.

Az Izrael előtt álló dilemmára adott egyik válasz a [helyi törzsi szereplőkkel való együttműködés](#), amelynek célja a Hamász befolyásának gyengítése és olyan alternatív kormányzási formák támogatása, amelyek hajlandók együttműködni az izraeli biztonsági erőkkel. Ennek legismertebb példája Jászser Abú Sabáb esete: őt az izraeli média [hősként mutatja be](#), miközben egyes gázaiak [„az izraeli hadsereggel együttműködő bandavezérként”](#) emlegetik. Ez a megközelítés sem előzmény nélküli: Izrael törzsi vezetők támogatása Ciszjordániában a 1970-es években és az 1980-as évek elején létrehozott [úgynevezett „falusi ligák” \(Village Leagues\) kísérletét idézi](#), amely a Palesztinai Felszabadítási Szervezet ellenpólusaként működött.

Egy másik lehetőség a diaszpórában élő palesztinok bevonása. Ilyen szereplők már most is jelen vannak az Egyesült Államok Gázával kapcsolatos elképzeléseiben – köztük [Bassár Maszri](#) palesztin–amerikai milliárdos, aki egyaránt befolyással bír a Trump-adminisztráció körében és a palesztin üzleti életben.

Egyik megoldás sem problémamentes: Még ha feltételeznénk is, hogy a törzsekkel való együttműködés ezúttal sikeresebb lenne, mint a múltban, számos meghatározó törzs [visszautasította az együttműködést Izraellel](#), és nem valószínű, hogy a helyiek elfogadnának egy kívülről érkező adminisztrációt – különösen a Palesztin Hatóság örökségét figyelembe véve, amelynek élén létrejöttekor maga is száműzetésből hazatért palesztin vezetés állt.

5. A PALESZTIN ÁLLAM LÉTREHOZÁSA (KÉTÁLLAMI MEGOLDÁS)

A 2002-ben az ún. kvartett (Egyesült Államok, Európai Unió, ENSZ, Oroszország) által kidolgozott [Útiterv a békéért](#) (Roadmap for peace) koncepció az önálló palesztin állam létrehozását tűzte ki célként, amelyet Izrael Állam is elfogadott. A kétállami megoldást a multilaterális diplomáciai csatornák keretében számos nemzetközi szereplő (Oroszország, India, Kína) továbbra is az izraeli-palesztin konfliktus megoldásának tekintik, ugyanakkor a realitások a Közel-Keleten megváltoztak.

Az ENSZ Közgyűlésének 80. ülészakán szeptember 12-én 142 tagállam támogatásával, 12 tartózkodással és 10 ellenszavazattal – köztük Magyarországgal – a tagállamok megerősítették a kétállami megoldás felé tett visszafordíthatatlan lépések szükségességét, egy nemzetközi stabilizációs missziónak a Gázai övezetbe való telepítését, és egyben felszólították a Hamászt a tűzszakítás feltétel nélküli elengedésére, valamint a lefegyverzésre. Több nyugati állam – Ausztrália, az Egyesült Királyság és Franciaország – szeptember 21-én elismerték a palesztin államot, vagyis a Palesztin Felszabadítási Szervezet 1988-ban közzétett függetlenségi deklarációját. Mindez azonban nem változtat azon a helyzeten, hogy Izrael szerint a realitások már meghaladták a kétállami megoldást.

A Knesszet által 2024. július 18-án elfogadott határozat ellenzi a palesztin állam létrehozását, azt Izrael Állam és annak állampolgárai számára egzisztenciális veszélynek tekinti. Az izraeli parlament 2025 februárjában a Nyugati Partnak [a Júdea és Szamária névre való cseréjéről döntött](#), amelyet egy lépésnek tartunk a Nyugati Part tervezett izraeli annexiójával kapcsolatban. A Nyugati Part tervezett annexiója, illetve a korábbiakban említette telepesszmozgalom – különösen a nemrégiben jóváhagyott E1 övezetben új telepek létesítése – véget vet a palesztin állam létrehozásával kapcsolatos elképzeléseknek.

6. A GÁZAI ÖVEZET IZRAELI ANNEXIÓJA

Az izraeli telepesszervezetek az elmúlt hetekben bejelentették, hogy igényt tartanak arra, hogy a Gázai övezetben outpostokat létesítsenek. Ezzel helyreállna a 2005 előtti állapot, ugyanis Ariel Sharon miniszterelnöknek a Gázai övezetből való egyoldalú kivonulása és a telepek felszámolása sokakban ellenérzéseket váltott ki. Az izraeli kormány szélsőjobboldali pénzügyminisztere, [Bezalel Smotrich augusztusban amellett érvelt](#), hogy a Gázai övezet területét fokozatosan annektálni kell, ha a Hamász elutasítja a Netanjahu-kormány által támasztott feltételeket. Smotrich szerint hetente annektálni kell a Gázai övezet egyes részeit, amely összességében három-négy hónapig tartana. A Gázai övezet mellett napirenden van a Nyugati Part annexiója is, ahol éppen a napokban engedélyezte a kormány a vitatott E1 övezet programját, amely kettévágja a tervezett palesztin államot. Tekintettel arra, hogy egyes nyugati államok is a palesztin állam elismerésével fenyegetnek az annexió terve – különösen a Nyugati Part vonatkozásában napirenden van –, ugyanakkor annak megvalósítása Izrael további nemzetközi izolációját hozná, és a biztonsági fenyegetést magasabb szintre emelné. A [Hamász nyilatkozatban ítélte el a tervet](#), és azt fogalmazta meg, hogy az része annak a „népirtásnak”, amelyet Izrael végrehajt a Gázai övezetben.

7. ELHÚZÓDÓ HÁBORÚ A HAMÁSSZAL

Számos szakértő arra figyelmeztet, hogy a gázai háború könnyen az iraki vagy az afganisztáni amerikai beavatkozás sorsára juthat. Izrael katonai fölénye megkérdőjelezhetetlen, azonban – [Shlomo Ben Ami](#) – szerint a Hamász teljes legyőzésének célja a gyakorlatban nem kivitelezhető, és Izrael nem fog tudni kilépni a háborúból. Miközben a Hamász jelentősen meggyengült, vezetőit Izrael rendre likvidálja, az Izraellel szembeni rezisztencia ideológiája továbbra is táptalaja lehet a radikalizálódásnak. [Volt olyan hónap](#), amikor a Hamász 4000 fiatalot rekrutált a tagjai sorába, és katonai kiképzést biztosított számukra. A Hamász katonai szárnya továbbra is több mint 20 000 fegyverrel rendelkezik, akik nem képeznek olyan erőt mint 2023. október 7-e előtt, ugyanakkor képesek az ellenállásra. A háború tovább folytatása

a Hamász és Izrael számára is előnyös lehet, az előbbi szeretné elérni Izrael teljes nemzetközi izolációját, Izrael pedig belpolitikai megfontolása – a kormány stabilitása – végett a háború elhúzódása mellett dönthet. Mindez azonban a humanitárius helyzetet jelentős mértékben rontani fogja. Gázaváros ostroma, az alagutak felszámolása több hónapot fog várhatóan igénybe venni, vagyis egy-két éves távlatban nem kizárható a katonai konfliktus elhúzódása.

KONKLÚZIÓ

A Hamász terrortámadása és a gázai konfliktus a kétéves évfordulójához közeledik. Izrael számára a cél egy olyan Gázai övezet megteremtése, amely nem jelent fenyegetést az izraeli állampolgárok számára. Jelen helyzetben – a gyorsan változó körülmények közepette – nehéz előrevetíteni, hogy milyen események következnek a Gázai övezetben. A szeptember 15-én Gázavárosban megindított izraeli katonai offenzíva egy többhónapos háború képét vetíti előre, amelynek következtében a Gázai övezet a zsidó állam teljes katonai ellenőrzése alá fog várhatóan kerülni. Netanjahu az elmúlt napokban megfogalmazta, hogy a gázai háború következtében Izrael hosszú távú nemzetközi izolációja elkerülhetetlen, önellátásra szükséges berendezkedni. Izrael dohai beavatkozása az arab államoknak bármelyik béketervben való részvételét kétséggé teszi. [A dohai arab-muszlim csúcstalálkozón](#) éles Izrael-ellenes nyilatkozatot fogadtak el, ugyanakkor konkrét ellenlépésekről nem döntöttek. Ezzel együtt azonban az arab hazai közvélemény nyomásgyakorlását is figyelembe véve nehezen elképzelhető, hogy a GCC államok „legitimálnák” Izrael gázai politikáját. Az ENSZ keretében zajló nemzetközi nyomásgyakorlás ugyancsak nem valószínűsíthető, hogy eléri a célját, hiszen a kétállamos megoldással kapcsolatos elképzelések Izraelben vörös vonalat jelentenek, a politikai erők a Nyugati Part tervezett annektálása mellett szólnak fel.

A Hamász katonai és kormányzóképesége felszámolásának izraeli célja – a látványos katonai fölény ellenére – [sem könnyen megvalósítható](#). A jelenlegi gázai háború táplálja a palesztin lakosság körében az Izrael-

lel szembeni ellenállást, vagyis a zsidó államnak a jelenlegi körülmények között hosszú távú biztonsági kihívást jelenthet a Gázai övezet. Kérdéses, hogy a jelentős tőke mozgósítását igénylő Trump-féle javaslat megvalósítható-e bármilyen formában. A palesztinok körében tavaly márciusban végzett közvéleménykutatás adatai szerint a palesztinok 63 százaléka Izraelt okolja a kialakult helyzetért, [és mindössze 8 százalék nevezte meg a Hamászt felelősként](#). Mindez arra utal, hogy a Hamászt mint szervezetet hiba lenne politikai vagy katonai tényezőként nem számításba venni. Izrael számára pedig a Hamász létezése egy legitimációját adja a háború tovább folytatásának.

A béketervekkel kapcsolatos dilemmák között meg kell említeni az izraeli társadalom politikai megosztottságát is. A 2025 márciusában a Tel Aviv Egyetem által készített [közvéleménykutatás szerint](#) a megkérdezettek 46 százaléka a Gázai övezet teljes izraeli kontrollját tekinti a háború lezárását követően annak a biztonsági garanciájának, hogy nem ismétlődessen meg a Hamász által elkövetett terrortámadás. A válaszadók szerint ugyanakkor a legfontosabb a túsok kiszabadítása. Valamennyi háború utáni rendezésnek egy központi kérdése, hogy Izrael számára az adott forgatókönyv milyen biztonsági garanciát nyújt arra, hogy a lakosság teljes demilitarizálása megvalósuljon. Tekintettel arra, hogy a Hamász teljes lefegyverzése egy akár hosszú időn keresztül elhúzódó gázai háború képét vetíti előre, a legvalószínűbbnek a területnek a teljes izraeli katonai kontroll alá való helyezése tűnik.

**MAGYAR
KÜLTÜGYI
INTÉZET**